

prima instanță: L.Popova
prima instanță: M.Moraru

dosarul nr. 2rc-849/16

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd recursul declarat de către lichidatorul societății pe acțiuni „Avînt”,
Rabuleac Nistor în cadrul procesului de insolvabilitate a societății pe acțiuni
„Avînt”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, prin care a fost
respinsă cererea de recuzare a judecătorului, precum și împotriva încheierii Curții de
Apel Chișinău din 14 iulie 2016, prin care s-a explicat sensul și extinderea aplicării
hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015,

c o n s t a t ă

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 01 octombrie
1998 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SA „Avînt”.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 24 februarie 2011 s-a dispus
încetarea procedurii planului de reorganizare a SA „Avînt”, cu derularea procedurii
de lichidare a patrimoniului debitorului, dispunîndu-se ca administrarea și lichidarea
masei debitoare să fie executată de către lichidatorul Rabuleac Nistor.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, a fost admisă
cererea depusă de SA „Drum-96” privind separarea bunurilor din masa debitoare și
s-a dispus separarea din masa debitoare a SA „Avînt” în proces de lichidare, în
beneficiul SA „Drum-96” bunurile imobile amplasate pe bd. Dacia,
nr. 65, mun. Chișinău, cu numerele cadastrale: 0100120.610.01, 0100120.610.02,
0100120.610.03, 0100120.610.04, 0100120.610.05, 0100120.610.06,
0100120.610.07, 0100120.610.08, 0100120.610.09, 010012061010,
0100120.610.12, 0100120.610.13, 0100120.610.14, 0100120.610.15,
0100120.610.17, 0100120.610.18 și 0100120.610.19 (f.d. 5-8).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2015 s-a respins cererea BC „Banca Socială” SA privind repunerea în termenul de declarare a recursului, s-a respins recursul declarat de BC „Banca Socială” SA și s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, cererea de recuzare a judecătorului raportor al Curții de Apel Chișinău – Maria Moraru a fost respinsă (f.d. 34-35).

La 16 octombrie 2015, SA „Drum-96” a depus cerere privind explicarea extinderii modului de aplicare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 s-a admis cererea depusă de SA „Drum-96” privitor la explicarea sensului și extinderii aplicării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015 și s-a explicat că, prin sintagma „separarea din masa debitoare a SA „Avînt”, în proces de lichidare, în beneficiul SA „Drum-96” a bunurilor imobile amplasate pe bd. Dacia, 65, mun. Chișinău...” se subînțelege că: din data separării construcțiilor de pe bd. Dacia, 65, mun. Chișinău, cu nr. cadastrale 0100120.610.01, 0100120.610.02, 0100120.610.03, 0100120.610.04, 0100120.610.05, 0100120.610.06, 0100120.610.07, 0100120.610.08, 0100120.610.09, 010012061010, 0100120.610.12, 0100120.610.13, 0100120.610.14, 0100120.610.15, 0100120.610.17, 0100120.610.18 și 0100120.610.19, din masa debitoare a SA „Avînt” (în proces de lichidare), toate litigiile ce au tangență la bunurile separate se vor soluționa în afara procesului de insolvență și, respectiv, actul judecătoresc adoptat de Judecătoria Botanica mun. Chișinău la 18 noiembrie 2013, prin care s-a dispus suspendarea, pînă la examinarea în fond a cauzei de insolvență pornită față de SA „Avînt”, executarea documentului executoriu nr. 2e-3822/11 din 23 iulie 2013, eliberat în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013 sau oricare act judecătoresc analogic nu împiedică executarea hotărârii instanței de insolvență a Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, care, în virtutea art. 5 alin. (2) al legii insolvenței este unica competentă să decidă soarta bunurilor din masa debitoare. Lichidatorul debitorului SA „Avînt”, în proces de lichidare, în virtutea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015 este obligat să excludă din masa debitoare, precum și din posesia și folosința SA „Avînt” în proces de lichidare construcțiile amplasate pe bd. Dacia, 65, mun. Chișinău, cu nr. cadastrale 0100120.610.01, 0100120.610.02, 0100120.610.03, 0100120.610.04, 0100120.610.05, 0100120.610.06, 0100120.610.07, 0100120.610.08, 0100120.610.09, 010012061010, 0100120.610.12, 0100120.610.13, 0100120.610.14, 0100120.610.15, 0100120.610.17, 0100120.610.18 și 0100120.610.19, care au fost separate, prin eliberarea acestora, cu evacuarea

benevolă sau forțată a SA „Avînt”, în proces de lichidare și bunurile acesteia, în modul prevăzut de Codul de executare, precum și să transmită posesia și folosința asupra bunurilor imobile nominalizate în beneficiul SA „Drum-96” (f.d. 14-16).

La 28 iulie 2016, lichidatorul debitorului SA „Avînt”, Rabuleac Nistor a declarat recurs împotriva încheierilor Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016 și 14 iulie 2016, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierilor contestate și restituirea pricinii la rejudecare sau reexaminarea cererii de recuzare și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de recuzare a judecătorului și respingerea cererii de explicare a hotărîrii.

A indicat că, hotărîrea emisă la 02 februarie 2015 este certă și deplină, expunîndu-se în detalii și în partea dispozitivă a hotărîrii, iar adoptarea altor acte suplimentare nu este necesară.

Susține că, titlul executoriu emis în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013 a fost eliberat intimatului, astfel că în executarea hotărîrii nr. 02i-13/14 din 02 februarie 2015 nu se întîmpină dificultăți, pe cînd executarea documentului executoriu nr.2r-3822/11 din 23 iulie 2013 a fost suspendată.

Menționează că, prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013 s-a dispus cert modul de executare a documentului executoriu și consideră recurentul că, în speță, nu există incertitudini care urmează a fi explicate printr-o hotărîre suplimentară, iar intimatul încearcă să obțină un alt act de dispoziție de la instanța de insolabilitate, care să permită executarea imediată a unei hotărîri emisă de o altă instanță.

Referitor la încheierea de respingere a cererii de recuzare, menționează că, judecătorul Maria Moraru a declarat abținere de la examinarea cauzei, care a fost admisă prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2i-13/14, reținîndu-se că în temeiul art. 54 alin. (4) CPC sunt suspiciuni de nepărtinire și lipsă de credibilitate, iar, prin urmare, cererea urma a fi examinată de un alt judecător.

Mai consideră recurentul că, instanța de insolabilitate eronat a interpretat art. 251 CPC, încalcîndu-i dreptul la un proces echitabil și principiul disponibilității în drepturi a participanților la proces.

Ulterior, la 11 octombrie 2016 lichidatorul debitorului SA „Avînt”, Rabuleac Nistor a depus o cerere de completare a temeiurilor recursului declarat la 28 iulie 2016, anexînd copii din dosarul de insolabilitate a SA „Avînt”, care lipsesc la dosarul expedit instanței de recurs, și anume, copia declarației de abținere, încheierea de admitere a cererii de abținere și cererile de recuzare înaintate pe parcursul derulării procesului.

Examinînd argumentele recursului în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art.1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și ale prezentei legi.

Această prevedere corespunde cerințelor art. 356 CPC, care expres prevede că cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum denotă actele pricinii, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, a fost admisă cererea depusă de SA „Drum-96”, privind separarea bunurilor din masa debitoare și s-a dispus separarea din masa debitoare a SA „Avânt” în proces de lichidare, în beneficiul SA „Drum-96” bunurile imobile amplasate pe bd. Dacia, nr. 65, mun. Chișinău, cu numerele cadastrale: 0100120.610.01, 0100120.610.02, 0100120.610.03, 0100120.610.04, 0100120.610.05, 0100120.610.06, 0100120.610.07, 0100120.610.08, 0100120.610.09, 0100120.610.10, 0100120.610.12, 0100120.610.13, 0100120.610.14, 0100120.610.15, 0100120.610.17, 0100120.610.18 și 0100120.610.19 (f.d. 5-8).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2015 s-a respins cererea BC „Banca Socială” SA privind repunerea în termenul de declarare a recursului, s-a respins recursul declarat de BC „Banca Socială” SA și s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015.

Iar, la 16 octombrie 2015, SA „Drum-96” a depus cerere privind explicarea extinderii modului de aplicare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, care prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 a fost admisă.

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016, lichidatorul debitorului SA „Avânt”, Rabuleac Nistor a declarat recurs împotriva acesteia.

Colegiul menționează că recursul declarat de către lichidatorul debitorului SA „Avânt”, Rabuleac Nistor este neîntemeiat, iar încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 urmează a fi menținută, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 251 alin. (1) CPC, dacă sînt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau a

executorului judecătoresc, dă explicații asupra dispozitivului ori omite dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărîrii.

Instanța de recurs notează că, instituția explicării hotărîrii constituie un mijloc legal conferit instanței de judecată emitente de a explica dispozițiile contradictorii cuprinse în hotărîre precum și sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului acesteia. Ea nu poate fi considerată ca un mijloc destinat modificării sau anulării titlului executoriu, această finalitate fiind posibil de realizat doar prin intermediul căilor de atac. La examinarea cererii de explicare a hotărîrii nu se vor discuta împrejurări, care ar repune în discuție o hotărîre judecătorească irevocabilă, deoarece acest fapt contravine direct, autorității lucrului judecat. Obiectul explicațiilor se va referi la înțelesul hotărîrii, limitele și modalitatea executării prestațiilor precum și la cercul persoanelor vizate prin hotărîre.

Conform art. 3 al Legii insolvenței, insolvența se depășește prin proces judiciar complex care combină în special perioada de observație, procedura de insolvență, care continuă cu procedura de restructurare sau cu procedura falimentului, sau cu alte proceduri stabilite în prezenta lege și care se întentează de instanța de judecată.

Conform art. 5 alin. (3), (4) și (6) al Legii insolvenței, instanța pe al cărei rol se află cauza de insolvență examinează din oficiu toate circumstanțele relevante cauzei. Încheierile judecătorești pot fi adoptate și fără citarea părților dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres. În competența instanței de insolvență intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolvenței și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvență.

Raportînd prevederile legale indicate supra la materialele dosarului, Colegiul consideră că instanța de insolvență corect a reținut că urmează a se lua în considerare existența deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013, prin care s-a admis recursul declarat de SA „Drum-96”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2012 și hotărîrea Judecătorei Economice de Circumscripție din 01 septembrie 2011, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care s-a recunoscut dreptul de proprietate a SA „Drum- 96” asupra construcțiilor de pe bd. dacia, 65, mun. Chișinău, cu nr. cadastrale 0100120.610.01, 0100120.610.02, 0100120.610.03, 0100120.610.04, 0100120.610.05, 0100120.610.06, 0100120.610.07, 0100120.610.08, 0100120.610.09, 010012061010, 0100120.610.12, 0100120.610.13, 0100120.610.14, 0100120.610.15, 0100120.610.17, 0100120.610.18 și 0100120.610.19, SA „Avînt” fiind obligată să restituie în natură SA „Drum-96” imobilele nominalizate, cu dispunerea evacuării SA „Avînt” și a tuturor bunurilor acesteia din imobilele date.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată soluția instanței de insolabilitate privind admiterea cererii de explicare a hotărârii judecătorești și a concluziei acesteia precum că, sintagma prin care „s-a dispus separarea din masa debitoare a SA „Avânt” (în proces de lichidare), în beneficiul SA „Drum-96”, bunurile imobile amplasate pe bd. Dacia, nr. 65, mun. Chișinău, cu numerele cadastrale ...” urmează a fi interpretată nu ca o confirmare a dreptului de proprietate a SA „Drum-96” asupra imobilelor aflate în litigiu, deoarece aspectul dat face obiectul deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013, având caracterul unui lucru judecat, or, urmează a fi interpretat în sensul că debitorul SA „Avânt” (în proces de lichidare), este obligat să excludă posesia și folosința proprie asupra construcțiilor de pe bd. Dacia, 65, mun. Chișinău, prin eliberarea acestora, acordând, totodată, posibilitatea SA „Drum-96” să beneficieze de drepturile proprietarului asupra bunurilor separate.

Respectiv, odată ce debitorul insolubil nu mai deține dreptul de proprietate asupra bunurilor incluse în masa debitoare (raportînd decizia Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013), aceste bunuri au fost separate din masa debitoare în cadrul procesului de insolabilitate (raportînd hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015), iar în consecință, debitorul insolubil urmează să transmită toate atributele dreptului de proprietate pe care acesta le exercită asupra bunurilor care au fost scoase din masa debitoare, indiferent de examinarea în continuare a dosarului de insolabilitate.

Așadar, justificat instanța de insolabilitate a remarcat că, din data separării construcțiilor din mun. Chișinău, bd. Dacia, 65 din masa debitoare a SA „Avânt” (în proces de lichidare) toate litigiile au tangență cu bunurile separate și se vor soluționa în afara procesului de insolabilitate, și, respectiv actul judecătorec emis de Judecătoria Botanică, mun. Chișinău din 18 noiembrie 2013, prin care s-a dispus suspendarea executării, pînă la examinarea în fond a cauzei de insolabilitate intentată față de SA „Avânt”, executarea titlului executoriu nr. 2e-3822/11 din 23 iulie 2013, eliberat în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2013, nu împiedică executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015, or, în virtutea art. 5 alin. (2) al Legii insolabilității, instanța de insolabilitate este unica instanță competentă să decidă soarta bunurilor din masa debitoare.

Cu referire la recursul declarat împotriva încheierii de respingere a cererii de recuzare a judecătorului Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru, adoptată la 24 mai 2016, instanța de recurs relevă următoarele.

Potrivit art. 53 alin. (5) CPC instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune nici unei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.

Colegiul reține că, potrivit normei de drept citate supra, încheierea prin care instanța s-a pronunțat asupra cererii de recuzare a magistraților, este susceptibilă a fi atacată doar odată cu fondul hotărârii sau al deciziei, pe când la caz, lichidatorul SA „Avînt”, Rabuleac Nistor nu a contestat fondul cauzei.

Astfel, instanța de recurs nu poate examina recursul declarat de către lichidatorul SA „Avînt”, Rabuleac Nistor împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, deoarece aceasta poate fi supusă contestării doar odată cu fondul cauzei.

Prin urmare, recursul depus de către lichidatorul SA „Avînt”, Rabuleac Nistor împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare a judecătorului, urmează a fi respins ca fiind depus împotriva unui act judecătoresc nesusceptibil de atac separat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016 este nesusceptibilă de atac, separat de fondul cauzei, iar încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2016 este întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de lichidatorul SA „Avînt”, Rabuleac Nistor și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul societății pe acțiuni „Avînt” (în proces de lichidare), Rabuleac Nistor.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău 14 iulie 2016, adoptată în cadrul procesului de insolvență a societății pe acțiuni „Avînt”, prin care s-a explicat sensul și extinderea aplicării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2015.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecător

Vieru Tatiana

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi